

деха това, воздадоха хвала на Бога.

ГЛАВА 19.

Н като влѣзе заминѡваше презъ Иерихонъ.

2 И ето, человекъ нѣкой, който се именѡваше Закхей: и той беше прѣвз на мытари те, и беше богатъ.

3 И искаше да види Исуса, кой е: и не можеше отъ народатъ, защото беше малокъ на возрастатъ.

4 И отърча напредъ, и покачисе на една черница, да го види: защото отъ тамъ щесе да мине.

5 И като дойде Исусъ на нова мѣсто, погледна и виде го, и рече: Закхее, повържай та слѣзни: защото днесъ требѡва да вѣдемъ въ твойтъ домъ.

6 И привържа та слѣзе, и приа го съ голѣма радость.

7 И като видѣха това сички те мѡмрѣха, и говорѣха, защо при человекъ грѣшенъ отиде да кондиса.

8 И застана Закхей (правъ) и рече на Господа: ето половина та отъ имѣнїе то си, Господи, давамъ на сиромаси те: и ако нѣкомъ самъ оучинилъ обида съ нѣщо, ще да го върнемъ наздъ четверократнъ.

9 И рече мѡ Исусъ: защо днесъ бѡде спасенїе на тоа домъ, защото и тоа е сынъ Израаимовъ.

10 Понеже сынъ человекесвїй дойде да потраси, и да спасе загшено то.

11 И като слѡшаха они тїа (словеса), притѡри та рече и една притча, защото беше близъ при Иерусалимъ, и мыслѣха че ще бѡге да се появи царство то Божїе.

12 Рече прочее: человекъ нѣкой благороденъ отиде въ далечна страна, да земе за себе си царство, и да се върне.

13 И повика десетъ те рабы свои, и даде имъ десетъ мнасы и рече имъ: търгѡвайте докле да дойдѣмъ азъ.

14 Я граждане те го ненавидеха, и пратиха посланники слѣдъ него, и говорѣха: не щеме го да царѡва надъ насъ.

15 И като зе царство то, и върнасе, рече да мѡ повикатъ оныа рабы, на които беше далъ сребро то да размѣе, що е припечалилъ секой въ търговство то си.

16 И дойде първо, и рече: господине, мнась твоа придоби юше десетъ мнаси.

17 И рече мѡ: добре, добрый рабе: понеже въ малко то си кылъ вѣренъ, имай власть надъ десетъ градове.

18 И дойде и вторыо, и рече господине, мнась твоа припечали дрѡги петъ мнаси.

19 И рече и немѡ: бѡди и ты властелинъ надъ петъ градове.